

РЕШЕНИЕ

№ 6780

гр. София, 17.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 29.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова-Десподска

Ванина Колева

при участието на секретаря Ирена Йорданова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **5953** по описа за **2021** година докладвано от съдия Радина Карамфилова-Десподска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от [фирма], ЕИК:[ЕИК] против Решение от 08.05.2021 г. постановено по НАХД № 14642/2020 г., по описа на СРС, НО, 9 състав, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № К-14746 от 31.10.2018 г., постановено от директора на Регионална дирекция за области С., Софийска, К., П. и Б. на Комисия за защита на потребителите, с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 500 лева за нарушение на чл.127, ал. 2 от Закона за защита на потребителите.

В касационната жалба са изложени съображения, че постановеното от СРС решение е незаконосъобразно и неправилно, постановено в нарушение на материалния закон. Прави се искане да бъде отменено решението на въззивния съд, както и потвърдено наказателно постановление.

В съдебно заседание касаторът не се представлява.

Ответникът – Комисия за защита на потребителите, редовно призован, не се представлява. В депозирания по делото отговор на касационната жалба и подадено след това становище оспорва жалбата, като неоснователна.

Представителят на Софийска градска прокуратура, дава заключение за

неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, XXII касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Съгласно чл. 218 от АПК съдът обсъжда само посочените в жалбата пороци, като за валидността, допустимостта и съответствието на обжалваното решение с материалния закон, съдът следи служебно.

С обжалваното съдебно решение въззивния съд е потвърдил наказателно постановление /НП/ № К-14746 от 31.10.2018 г., постановено от директора на Регионална дирекция за области С., Софийска, К., П. и Б. на Комисия за защита на потребителите, с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 500 лева за нарушение на чл.127, ал. 2 от Закона за защита на потребителите.

За да постанови този резултат съдът е приел за установено от фактическа страна, че по повод постъпила в КЗП жалба във връзка неиздаден касов бон, на 19.06.2018 г. М.П., главен инспектор в РД на КЗП [населено място], извършила проверка на салон за красота, „А. арт студио“, находящ се в [населено място], [улица], в присъствието на управителя на [фирма] - В. Б. било констатирано, че в обекта се прилагат козметични процедури и при поискване на дневника за предявени рекламации по чл. 127, ал. 2 ЗЗП, управителят заявила, че не разполага с такъв. Тези обстоятелства били описани в констативен протокол 0 К-265072 на 19.06.2018 г., а на 29.06.2018 г. бил съставен АУАН № К-14746. Въз основа на АУАН било издадено процесното НП.

Първоинстанционният съд въз основа на така установените факти е приел от правна страна, че АУАН и издаденото въз основа на него НП са изцяло в съответствие с процесуалния и материалния закон, отговарят на изискванията на чл. 42, респ. чл. 57 ЗАНН, издадени са от компетентни лица в сроковете по чл. 34 от ЗАНН като при съставянето, респ. при издаването им не са допуснати нарушения на процесуалните правила. Както в АУАН, така и в оспореното НП са описани нарушенията и обстоятелствата при които са извършени. Изложени са и доводи относно твърденията за антидатиране на НП, които съдът споделя изцяло.

Решението е правилно и законосъобразно, съответно на материалния закон и постановено без допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила по аргументите изложени в него.

Не са налице наведените в жалбата касационни основания.

Изводите на първоинстанционния съд за доказаност на нарушението и за липса на процесуални нарушения в хода на административнонаказателното производство кореспондират на установената правилно фактическа обстановка и се споделят изцяло от настоящия състав на касационната инстанция, като същите са в съответствие с материалния закон и събраните по делото доказателства.

Районният съд е изследвал всички релевантни за спора обстоятелства, излагайки

изключително подробни и задълбочени мотиви, чрез които е направена връзката между приетите за установени фактически обстоятелства и съответните правни изводи. Разпитан е актосъставителят и са обсъдени събраните писмени доказателства. Показанията са разгледани в съвкупност с останалите събрани доказателства. Направените от СРС изводи се споделят изцяло от настоящия състав на съда. Актът за установяване на административното нарушение е съставен, съгласно изискванията на ЗАНН. Фактическите констатации, описани в акта, не се опровергават от събраните по делото гласни и писмени доказателства. Районният съд е изследвал всички релевантни за спора обстоятелства, излагайки съответстващи на установените факти мотиви. С оглед на това, настоящата касационна инстанция не споделя изводите на касатора за допуснати съществени процесуални нарушения на административнопроизводствените правила поради неспазване на разпоредбите на чл. 27, ал. 2 от ЗАНН, 52, ал. 1 и ал. 4 от ЗАНН.

Съгласно чл. 127, ал. 2 от Закона за защита на потребителите търговецът е длъжен да поддържа регистър на предявените пред него и пред упълномощените от него лица рекламации. [фирма] има качествата на "търговец" по смисъла на § 13, т. 2 от ДР на ЗЗП, и като такъв се явява субект на нарушението по чл. 127, ал. 2 от ЗЗП, като в чл. 222 от ЗЗП е предвидено налагането на имуществена санкция в размер от 500 лв. до 3 000 лв. на едноличните търговци и юридическите лица, при неизпълнение на задълженията по чл. 127 от ЗЗП. Съгласно цитираната разпоредба, на търговеца е вменено задължение да поддържа регистър за предявените рекламации, което практически означава, че такъв регистър следва да се намира в съответния търговски обект в деня на извършената от контролните органи проверка или да е безспорно установено от тях, че такъв регистър съществува, но поради обективни причини не се е намирал в обекта при извършване на проверката. Смисълът на разпоредбата на чл. 127, ал. 3 от ЗЗП е не само да се внесе яснота в дейността на търговеца, като при проверка от контролните органи се установи броя и вида на предявените рекламации. Смисълът, който законодателят е вложил в тази разпоредба се заключава в защита на потребителя, като се осигури възможност в деня на предявената от него рекламация тя да бъде вписана в регистъра, с оглед изпълнение на предвидената в чл. 127 и сл. от ЗЗП процедура. Това може да бъде осъществено само ако има постоянен и непосредствен достъп до регистъра на предявените рекламации

Безспорно е установено от фактическите установявания, че дружеството касатор, към момента на извършване на проверката не е поддържало регистър на рекламациите, факт който не е спорен по делото.

Ирелевантни за процеса са развитите в касационната жалба доводи във връзка липса на предявена рекламация на закупена от търговския обект стока. Изискването за поддържане на регистър на предявените пред търговеца и пред упълномощените от него лица рекламации, не е обусловено от наличието или не на конкретно предявена рекламация. В конкретния случай е безспорно, че към момента на проверката в търговския обект не е бил налице изискуемия по чл. 127, ал. 2 от ЗЗП регистър на предявените рекламации.

Съдът счита, че преценката на решаващия съд, че дружеството е извършило вмененото му нарушение на чл. 127, ал. 3 от Закона за защита на потребителите е правилна, съответно въззивния съд е постановил законосъобразен съдебен акт.

Относно твърдения за маловажност по смисъла на чл. 28 от ЗАНН, настоящия касационен състав, намира, че не са налице такива обуславящи приложението на

цитираната норма. Правилно СРС е посочил, че се касае за обществените отношения, които регулира Закона за защита на потребителите, за които законодателят изрично е предвидил режима на регистъра за рекламации именно с цел във всеки един момент правата на потребителите да бъдат защитени.

По тази причина обжалваното решение следва да се остави в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал.2 от АПК във връзка с чл. 63 от ЗАНН, Административен съд -София-град, XXII касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 08.05.2021 г. постановено по НАХД № 14642/2020 г., по описа на СРС, НО, 9 състав, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № К-14746 от 31.10.2018 г., постановено от директора на Регионална дирекция за области С., Софийска, К., П. и Б. на Комисия за защита на потребителите.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: